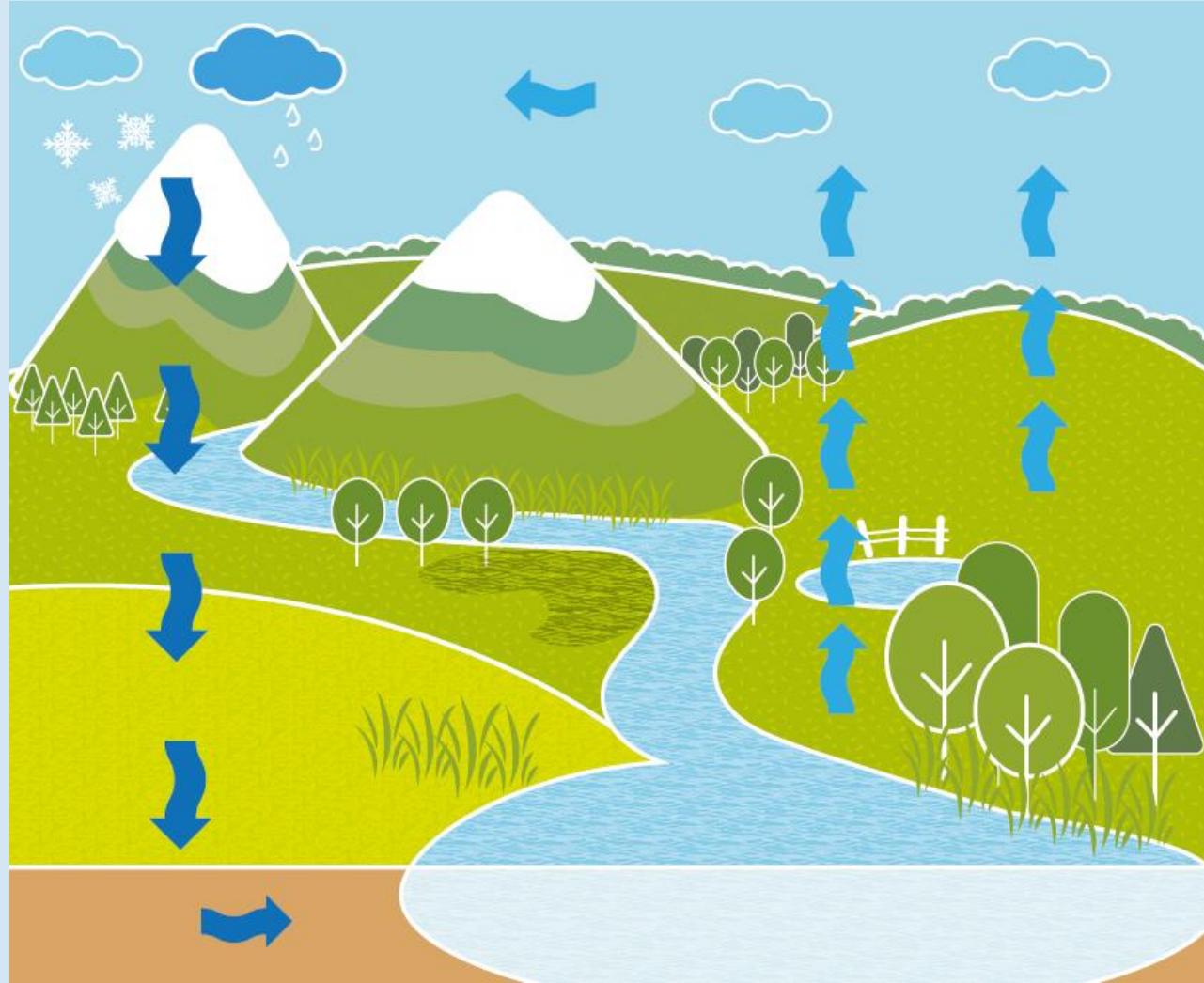
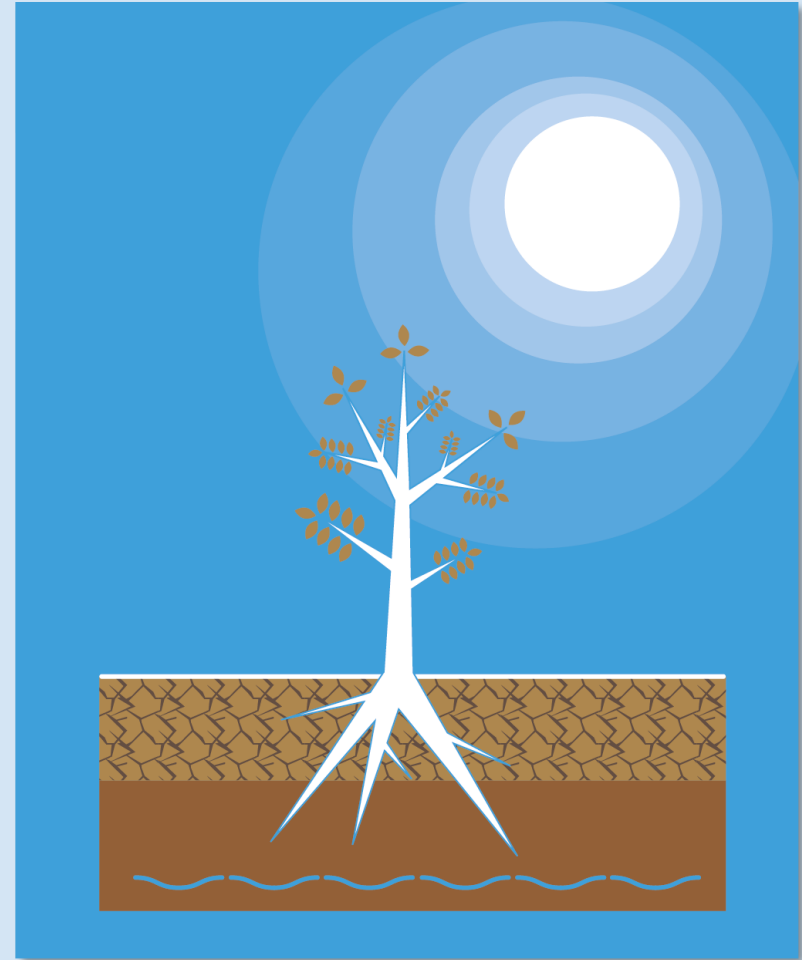
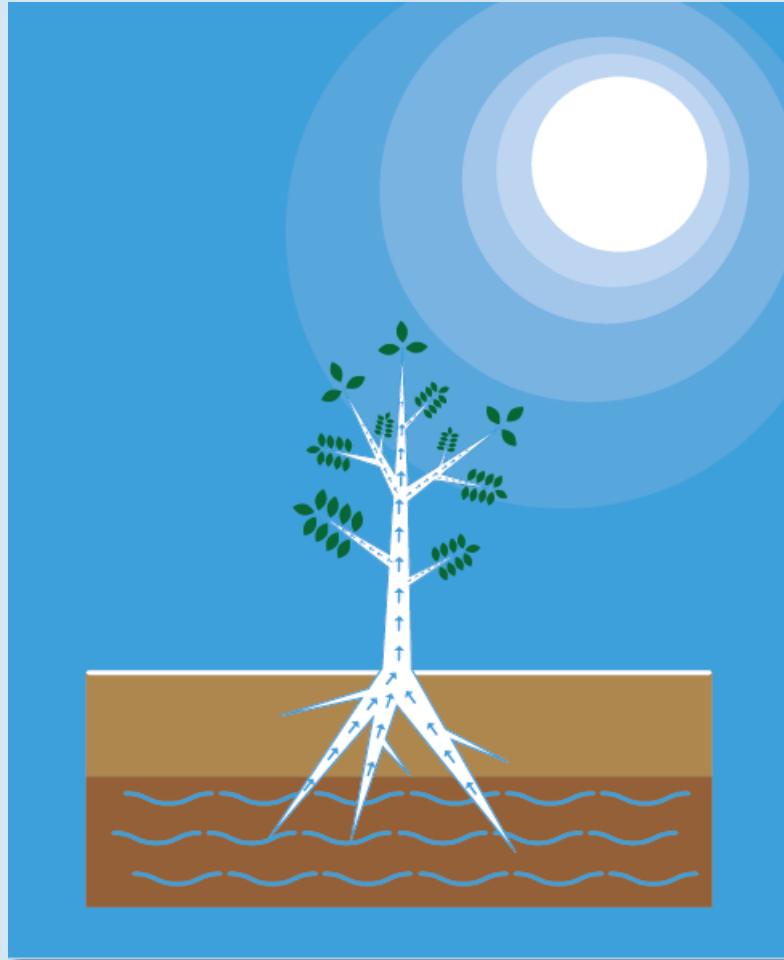
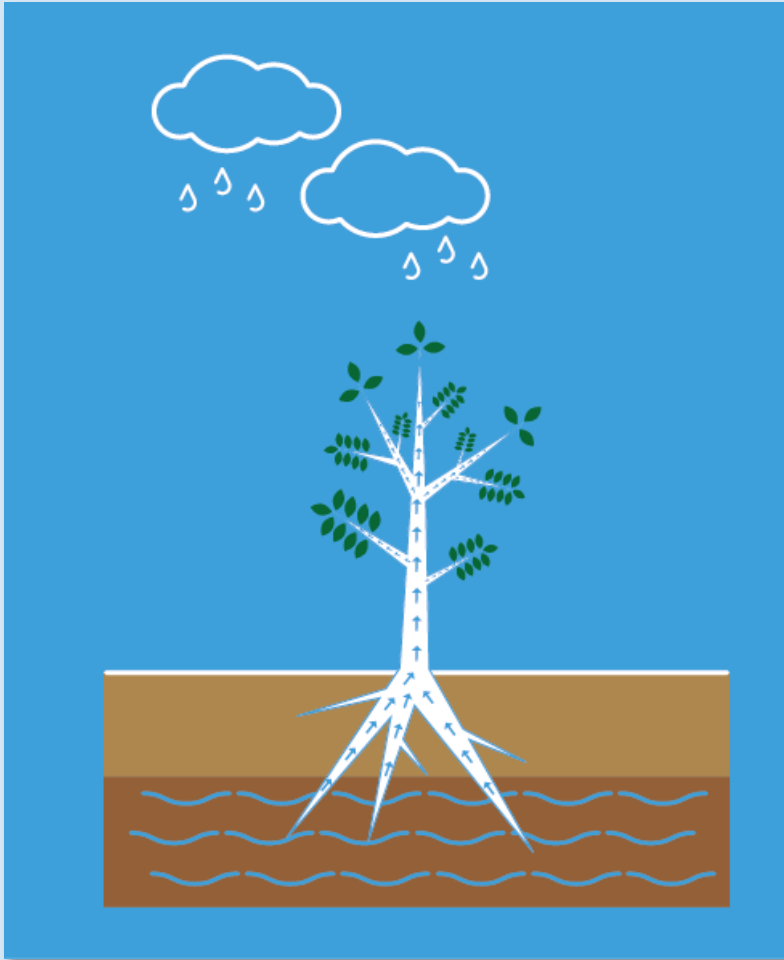

OBIEG WODY W PRZYRODZIE

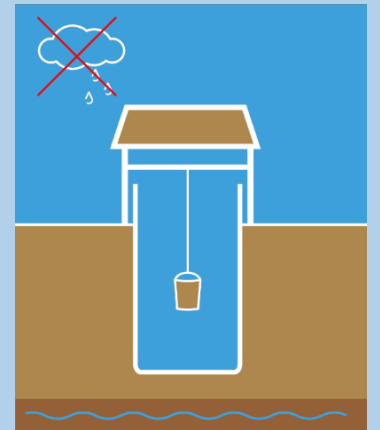
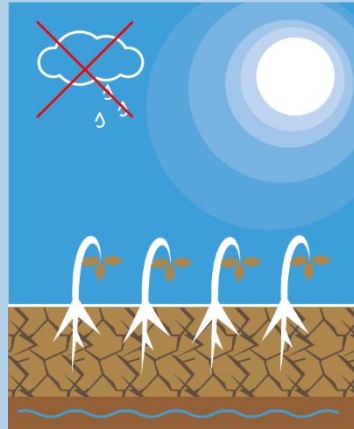
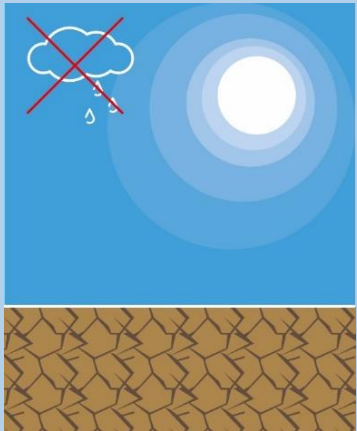

CZYM JEST ZJAWISKO SUSZY?

TYPY SUSZY

SUSZA

ATMOSFERYCZNA

ROLNICZA

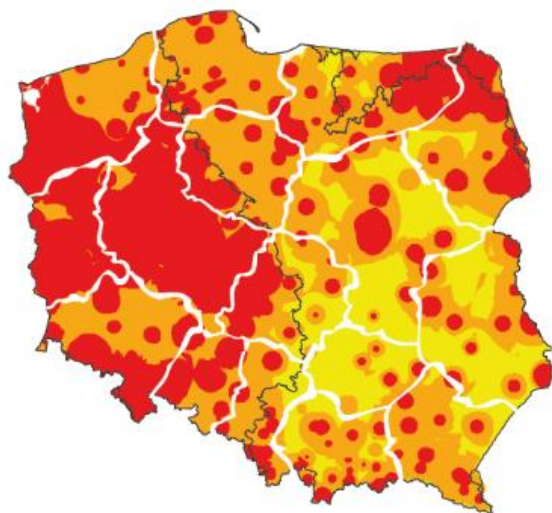
HYDROLOGICZNA

HYDROGEOLOGICZNA

ZAGROŻENIE WYSTĘPOWANIA SUSZY W POLSCE

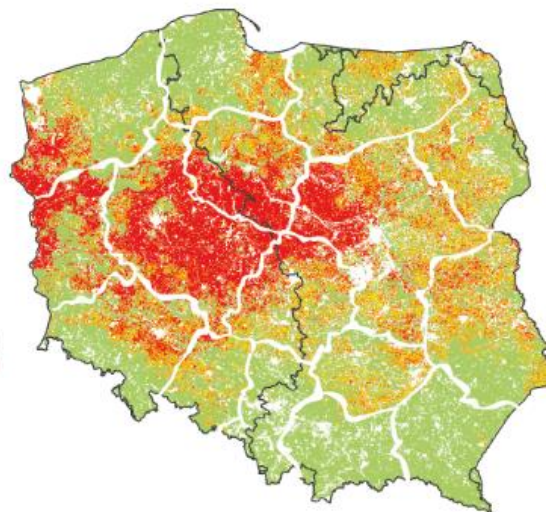
1987-2018

- klasa I — słabo zagrożone
- klasa II — umiarkowanie zagrożone
- klasa III — silnie zagrożone
- klasa IV — ekstremalnie zagrożone

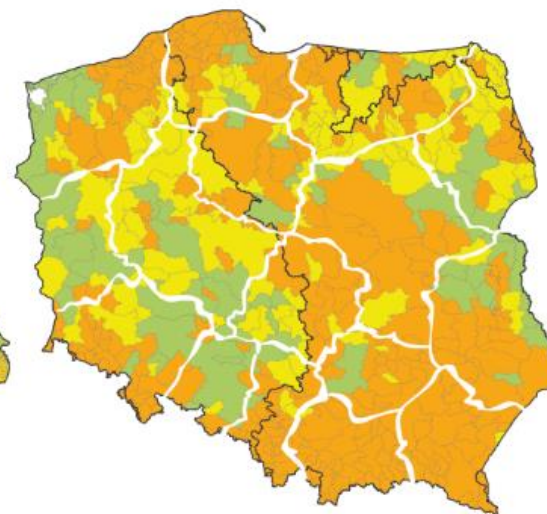
ATMOSFERYCZNA

82%

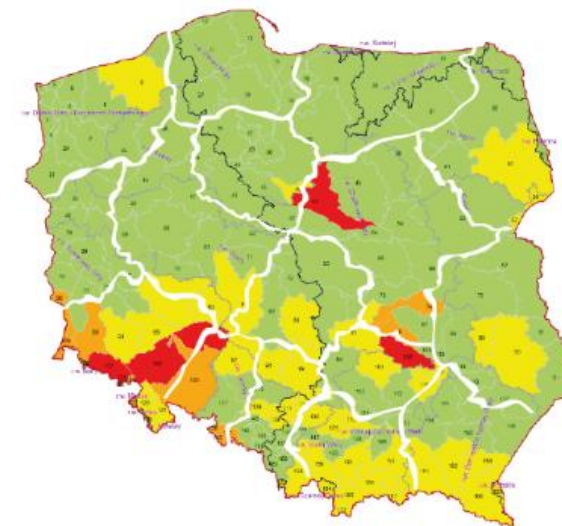
ROLNICZA
(tereny rolne i leśne)

38%

HYDROLOGICZNA

53%

HYDROGEOLOGICZNA

5,6%

% zagrożenia występowania suszy w Polsce odnosi się do klasy III - silnie zagrożone suszą oraz klasy IV - ekstremalnie zagrożone suszą

RETENCJA

Retencja (łac. retentio – zatrzymywanie) - to zdolność obszaru do magazynowania wody w krajobrazie, glebie i warstwach wodonośnych.

NATURALNA

Wodę w sposób naturalny retencjonują rzeki, jeziora, lodowce, śnieg, gleba, skały (warstwy geologiczne), a także szata roślinna oraz mokradła.

SZTUCZNA

Retencja sztuczna polega na gromadzeniu wody np. w zbiornikach retencyjnych, stawach hodowlanych, oczkach wodnych, a także na piętrzeniu jezior, rzek, kanałów czy rowów.

Retencja na terenach miejskich

ZŁE PRAKTYKI	DOBRE PRAKTYKI
Kostka brukowa na deptakach, chodnikach, parkingach (powierzchnia nieprzepuszczalna).	Kostka ażurowa na deptakach, chodnikach, parkingach (powierzchnia przepuszczalna).
Odprowadzenie wód opadowych wprost do kanalizacji.	Gromadzenie wód opadowych w zbiornikach na deszczówkę, placach wodnych, stawach retencyjnych, ogrodach deszczowych, spowalniając spływ powierzchniowy wód opadowych do kanalizacji deszczowej.
Budowa nowoczesnych budynków bez zaopatrzenia ich w urządzenia do retencji wód opadowych.	Budowa nowoczesnych budynków z zaopatrzeniem ich w urządzenia do retencji wód opadowych, w tym budowa zielonych dachów czy żywych ścian z roślin.
Wycinanie drzew i koszenie traw w czasie upałów.	Sadzenie drzew, krzewów, zakładanie ogrodów deszczowych.
Betonowanie torowisk tramwajowych.	Zielone tory (trawiaste torowiska).
Utrzymywanie dużych połaci trawników wymagających nawadniania i pielęgnacji.	Zastępowanie trawników na łąki kwietne.
Asfaltowanie, betonowanie, „uszczelnianie” wolnych powierzchni.	Tworzenie niecek retencyjnych, oczek wodnych czy ogrodów deszczowych.

Retencja na terenach wiejskich

ZŁE PRAKTYKI	DOBRE PRAKTYKI
Przeorywanie / likwidowanie miedz śródpolnych.	Dbłość o zachowanie miedz śródpolnych, pasów buforowych.
Osuszanie terenów podmokłych pod uprawy.	Odbudowa małych terenów podmokłych lub zwiększanie powierzchni mokradeł, torfowisk i bagien.
Likwidacja małych zbiorników wodnych lub zaniedbanie ich.	Wykorzystanie morfologii terenów rolniczych dla odtworzenia śródpolnych oczek wodnych, mokradeł, bagien, torfowisk, stref przybrzeżnych rzek oraz zbiorników wodnych.
Uprawa monokultur roślin na wielkich areatach np. kukurydzy, soi.	Uprawa zróżnicowanych upraw na określonych areatach.
Zaniedbania w utrzymaniu prawidłowego funkcjonowania ekosystemów i naturalnych akwenów.	Utrzymanie ekosystemów i naturalnych stref brzegowych akwenów.
Uprawa wodochłonnych roślin na terenach suchych.	Uprawa roślin odpornych na niedobory wody lub roślin, które nie potrzebują dużych ilości wody do wzrostu.
Budowa urządzeń odwadniających.	Budowa urządzeń odwadniająco-nawadniających, np. dwufunkcyjnych rowów melioracyjnych z zastawkami.
Wylesianie.	Zalesianie, zwiększenie udziału Trwałych Użytków Zielonych w ogólnym obszarze terenów rolniczych.
Zmniejszanie bioróżnorodności i małej retencji wodnej przez wieloletnią uprawę roślin jednego gatunku, brak międzyplonu czy likwidowanie śródpolnych oczek wodnych oraz miedz śródpolnych.	Poprawa jakości i struktury gleby przez zwiększanie bioróżnorodności i małej retencji wodnej poprzez utrzymywanie śródpolnych oczek wodnych, mokradeł i bagien.